

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 marca 2023 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi - Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Tomasz Kalsztein

Protokolant: st. sekr. sąd. Dorota Piasek

po rozpoznaniu w dniu 30 marca 2023 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

- zasądza od (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwotę 1.989,57 zł (jeden tysiąc dziewięćset osiemdziesiąt dziewięć złotych pięćdziesiąt siedem groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 24 grudnia 2021 roku do dnia zapłaty;
- zasądza od (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwotę 1117 zł (jeden tysiąc sto siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu w całości.

Sygn. akt VIII C 209/22

UZASADNIENIE

W dniu 14 stycznia 2022 roku powód (...) Sp. z o.o. w G., reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, wytoczył przeciwko (...) S.A. w W. powództwo o zapłatę kwoty 1.989,57 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 24 grudnia 2021 roku do dnia zapłaty, ponadto wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu pełnomocnik wskazał, że w dniu 14 lipca 2021 roku doszło do kolizji drogowej, w której uszkodzeniu uległ samochód marki S. należący do P. P. i E. P.. Poszkodowany zlecił naprawę warsztatowi (...) Sp. z o.o. sp. k., która miała zostać przeprowadzona na podstawie kalkulacji kosztów naprawy. Uzgodnione w umowie stawki za rbg mieściły się w przedziale stawek rynkowych. Warsztat przed przystąpieniem do naprawy sporządził kosztorys, który przesłał do zaakceptowania ubezpieczycielowi. Następnie rozpoczął naprawę nie uwzględniając zastosowanych przez pozwanego potrażeń, jako niezgodnych z treścią zlecenia naprawy, uznając, że winna być ona w całości wykonana wg zakresu i kosztów uwzględnionych w kalkulacji. W oparciu o jej treść została wystawiona faktura. Pełnomocnik wskazał ponadto, że pozwany pierwotnie przyznał odszkodowanie w wysokości 554,84 zł, a następnie dopłacił 2.554,84 zł, a także, że powód nabył przedmiotową wierzytelność w drodze umowy cesji.

(pozew k .2- 5)

W dniu 2 lutego 2022 roku referendarz sądowy wydał przeciwko pozwanemu nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, zasądając na rzecz powoda dochodzoną kwotę wraz z kosztami procesu. Nakaz ten pozwany, reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, zaskarżył sprzeciwem w całości, wnosząc o oddalenie powództwa

w całości oraz o zasądzenie od powoda zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu pełnomocnik wyjaśnił, że wysokość odszkodowania została ustalona szacunkowo z wykorzystaniem systemów eksperckich, w oparciu o zgromadzoną dokumentację dotyczącą uszkodzeń pojazdu i uwzględnia technologię naprawy określoną przez producenta pojazdu. Przyznane świadczenie pieniężne zapewnia możliwość przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody. Wskazał, że pozwany dokonał weryfikacji kosztów naprawy wynikających z wystawionej przez powoda faktury do wysokości średnich cen części i usług danego rodzaju obowiązujących na rynku lokalnym.

(nakaz zapłaty k. 1824, sprzeciw k. 22-23)

W toku procesu stanowiska stron nie uległy zmianie. Na rozprawie poprzedzającej wydanie wyroku pełnomocnicy stron nie stawili się.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 lipca 2021 roku doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzony został należący do P. P. i E. P. samochód marki S. (...) o nr rej. (...). Poszkodowani mieli zawartą umowę ubezpieczenia AC w pozwanym zakładzie ubezpieczeń

Poszkodowani zlecili naprawę przedmiotowego pojazdu firmie (...) Sp. z o.o. sp. k. w Ł., stanowiącej autoryzowany serwis (...). W umowie zlecenia naprawy wskazano, że naprawa ma obejmować wszystkie uszkodzenia powstałe w przedmiotowej szkodzie. Jej podstawę miała stanowić kalkulacja naprawy wykonana przez zleceniobiorcę w systemie A. z uwzględnieniem stawki za rbg w wysokości 200 zł netto.

Jednocześnie poszkodowani przenieśli na warsztat naprawczy wierzytelność przysługującą im względem pozwanego z tytułu odszkodowania z polisy ubezpieczeniowej AC.

Na potrzeby naprawy warsztat sporządził stosowną kalkulację, w której m.in. uwzględnił stawkę za rbg w wysokości 200 zł netto.

W związku z wykonaną naprawą warsztat wystawił w dniu 3 grudnia 2021 roku fakturę VAT na kwotę 7.099,25 zł z terminem płatności do dnia 10 grudnia 2021 roku, którą następnie przesłał pozwanemu na pocztę email.

Z tytułu przedmiotowej szkody na rzecz warsztatu naprawczego została wypłacona pierwotnie kwota 554,84 zł, a następnie dopłacił 2.554,84 zł. Po otrzymaniu faktury za naprawę pozwany dokonał jej weryfikacji do kwoty 4.154,22 zł netto,

W wiadomości email z dnia 9 grudnia 2021 roku powód wezwał pozwanego Zakład (...) do zapłaty kwoty 7.099,25 zł brutto z tytułu przeprowadzonej naprawy pojazdu.

(umowa zlecenia naprawy pojazdu k. 12, umowa cesji k. 13, z płyty CD na k. 16: kalkulacja naprawy, faktura, wezwanie do zapłaty, korespondencja email, zweryfikowana faktura i kalkulacja naprawy; okoliczności bezsporne)

W dniu 9 grudnia 2021 roku (...) Sp. z o.o. sp. k. zawarł z powodem umowę o powierniczy przelew wierzytelności, której przedmiotem była wierzytelność uprzednio nabyta przez cedenta od poszkodowanego.

(zlecenie do powierniczej umowy o przelew wierzytelności k. 15)

W naprawie samochodu marki S. (...) użyto części oryginalnych. Warsztat wykonujący naprawę do napraw lakierniczych stosuje wyłącznie lakiery marki S..

Zgodnie z wystawionym dla (...) Sp. z o.o. sp. k. certyfikatem, sporządzonym na podstawie przeprowadzonego audytu, dla pokrycia kosztu wykorzystywanych materiałów (po uwzględnieniu korekty: stanu magazynu, zleceń

gwarancyjnych i wewnętrznych, strat i uchybień technologicznych) zaleca się na czas ważności rekomendacji stosowanie wartości współczynnika korekcyjnego w kalkulacji A. w wysokości 117,48 .

W dacie wykonywania naprawy przedmiotowego pojazdu na rynku (...) obowiązywały stawki za rbh w przedziale od 170 zł do 240 zł netto

(z płyty CD na k. 16: kalkulacja naprawy, pismo z 1.07.2019, certyfikat, informacja o stawkach)

W myśl postanowień Ogólnych Warunków Ubezpieczeń Komunikacyjnych (...), znajdujących zastosowanie do polisy nr (...), koszty naprawy pojazdu ustalane są w oparciu o ceny usług i części zamiennych stosowanych w RP w dniu ustalenia odszkodowania (§ 15 ust. 6). W przypadku szkody częściowej pozwany ustala koszty naprawy pojazdu: w wariantcie serwisowym – na podstawie cen części oryginalnych (§ 17 ust. 1).

Wysokość odszkodowania ustalana jest z uwzględnieniem zasad określonych w ust. 1-2 oraz sposobu naprawy pojazdu w wybranym przez ubezpieczonego warsztacie wykonującym naprawę oraz w oparciu o zasady zawarte w systemie A, E. lub DAT, z zastosowaniem:

- norm czasowych operacji naprawczych określonych przez producenta pojazdu,
- stawki za roboczogodzinę ustalonej przez (...) – w wariantcie serwisowym i optymalnym – w oparciu o średnie ceny usług stosowane przez warsztaty porównywalnej kategorii do warsztatu wykonującego naprawę, działające na terenie województwa, w którym znajduje się ten warsztat,
- cen części zamiennych ustalonych stosowanie do ust. 1 i 2,
- cen materiałów lakierniczych i normaliów zawartych w systemie A, E. lub D.

(...) ustala odszkodowanie w w/w sposób pod warunkiem przedstawienia rachunków lub faktur VAT dotyczących robocizny, części zamiennych, materiałów lakierniczych i normaliów (§ 17 ust. 3).

W razie udokumentowania naprawy pojazdu rachunkami lub fakturami VAT, pozwany weryfikuje koszty wynikające z tych rachunków lub faktur VAT pod kątem ich zgodności z zasadami określonymi w ust. 5 (§ 17 ust. 4).

OWU AC pozwanego nie zawiera definicji „warsztatu porównywalnej kategorii do warsztatu wykonującego naprawę”.

(OWU AC k. 28-46.)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, których prawdziwości ani rzetelności ich sporządzenia nie kwestionowała żadna ze stron.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne i zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W myśl przepisu art. 805 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Przy ubezpieczeniu majątkowym świadczenie zakładu ubezpieczeń polega w szczególności na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku (art. 805 § 2 k.c.).

W niniejszej sprawie bezspornym między stronami był fakt zaistnienia zdarzenia komunikacyjnego, w wyniku którego uszkodzony został samochód marki S. (...). W dacie szkody właściciela pojazdu łączyła z pozwanym umowa dobrowolnego ubezpieczenia AC. Przedmiotem sporu nie była zatem zasada odpowiedzialności pozwanego za przedmiotową szkodę. Osią sporu w niniejszej sprawie była jedynie wysokość dochodzonego roszczenia z tytułu odszkodowania, a konkretnie wysokość stawki za rbg.

Nie powielając ustaleń faktycznych przypomnienia wymaga, że zawierając umowę ubezpieczenia poszkodowany zdecydował się na wariant serwisowy. Od tak wybranego zakresu ubezpieczenia poszkodowany uiszczył należną składkę, przy czym w świetle § 14 ust. 1 OWU nie budzi wątpliwości, że wybrany wariant ubezpieczenia miał wpływ na wysokość składki i determinował sposób likwidacji szkody. Odnośnie spornej stawki za rbg postanowienia OWU dla szkody częściowej i wariantu serwisowego przewidywały, że odszkodowanie zostanie ustalone w oparciu o średnie ceny usług stosowane przez warsztaty porównywalnej kategorii do warsztatu wykonującego naprawę, działające na terenie województwa, w którym znajduje się ten warsztat. Na okoliczność rzeczonych średnich cen został złożony dokument w postaci informacji o średnich stawkach roboczogodziny na rynku (...). Z analizy tego dokumentu wynika, iż zastosowana przez warsztat stawka 200 zł netto w dacie zdarzenia była stawką średnią, mieszczącą się w kategorii stawek wymienionych w OWU.

Nadto należy zwrócić uwagę, iż między stronami niesporne było, że warsztat naprawczy naprawił pojazd marki S. (...), z tytułu czego wystawił fakturę VAT. Jeśli w ocenie pozwanego określony w fakturze koszt naprawy był zawyżony, a stawka za rbg, koszt zakupu części zamiennych, czy też współczynnik odchylenia na materiałach lakierniczych, nierynkowe, to winien on to wykazać. Obowiązkiem pozwanego, który zakwestionował wysokość szkody jest bowiem udowodnienie, że wysokość szkody, wynikająca z dowodów zaoferowanych przez powoda jest zawyżona, a przyjęta stawka za rbg w istotny sposób odbiega od stawek stosowanych na rynku. Udowodnieniu podlegają fakty, a nie ich brak. To nie powód winien udowodniać, że poniesione koszty naprawy nie są zawyżone, lecz pozwany powinien dowodzić, że jest możliwe tańsze naprawienie uszkodzonego samochodu. W przypadku, gdy jak w niniejszej sprawie, naprawa odbywa się w (...), a roszczenie dotyczy refundacji poniesionych kosztów naprawy, powinnością powoda jest udowodnienie, że rzeczywiście w związku

z naprawą poniesione zostały koszty w określonej wysokości. Udowodnienie tego jest możliwe np. w oparciu o dokumenty (umowy, rachunki, faktury) i nie jest konieczne zasięganie opinii biegłego w tej kwestii. Jak wyjaśnił Sąd Okręgowy w wyroku z dnia 5 lipca 2017 roku (III Ca 752/17, L.), dopiero gdy pomiędzy stronami procesu wywiąże się spór co do relacji poniesionych kosztów do kosztów rynkowych może być potrzebne zasięgnięcie opinii biegłego. Wówczas – zgodnie z art. 6 k.c. – ciężar dowodu spoczywa na stronie, która chce dowieść, że koszty poniesione przez poszkodowanego zostały zawyżone, zatem na pozwanym. W realiach niniejszej sprawy to pozwany zaniedbał swoich obowiązków procesowych, a w konsekwencji to dla niego powstały negatywne skutki procesowe. Skoro pozwany nie udowodnił, że warsztat zawyżył koszty naprawy samochodu S. to uprawnione jest uwzględnienie kosztów naprawy ze spornej faktury. Jednocześnie nie budzi wątpliwości, że powód składając zlecenie naprawy pojazdu, kosztorys, z którego wynika jakie konkretnie czynności naprawcze i dodatkowe zostały podjęte, ile roboczogodzin zajęły oraz jaka była ich wartość, wreszcie przedkładając fakturę opiewającą na kwotę zgodną z kwotą oznaczoną w kosztorysie naprawy wykazał, że w związku ze zleconą naprawą wykonał wszystkie te czynności oraz ich koszt. Samo oświadczenie pozwanego, że kwestionuje te koszty jest niewystarczające do przyjęcia, że twierdzenia powoda nie odpowiadają prawdzie, zwłaszcza w sytuacji, gdy oświadczenie to nie jest poparte jakimikolwiek dowodami. W realiach niniejszej sprawy niezbędny był zatem dowód z opinii biegłego sądowego, tematyka, o której mowa, wymaga bowiem niespornie wiedzy specjalistycznej. Na sam koniec uwypuklenia wymaga, że pozwany nie udowodnił również, że możliwe było przywrócenie pojazdu marki S. do stanu sprzed szkody za kwotę wypłaconego przez niego odszkodowania. Znamienne jest, że pozwany choć zweryfikował otrzymaną od warsztatu fakturę i kalkulację naprawy, to uczynił to w sposób, który uniemożliwia ustalenie, jakie dokładnie koszty zostały przez niego zakwestionowane. Tym samym twierdzenie, że pozwala ona na przywrócenie stanu poprzedniego w sytuacji, w której nie jest wiadome, jakie czynności naprawcze pozwany uznał, jaki rodzaj części, jaką stawkę za rbg itp., jest całkowicie nieweryfikowalne.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał żądanie powoda za zasadne w całości, wobec czego zasądził od pozwanego na jego rzecz kwotę 1.989,57 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 24 grudnia 2021 roku do dnia zapłaty. Przypomnienia wymaga, że niespełnienie świadczenia w terminie powoduje po stronie dłużnika konsekwencje przewidziane w art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie (§ 2 art. 481 k.c.). W omawianej sprawie termin płatności

dochodzonego przez powoda roszczenia wynikał z faktury VAT i kolejnych wezwań do zapłaty, przy czym powód żądał odsetek od daty późniejszej.

O kosztach procesu rozstrzygnięto w oparciu o art. 98 k.p.c. zasądając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.117zł obejmującą: opłatę sądową od pozwu – 200 zł, wynagrodzenie pełnomocnika w stawce minimalnej – 900 zł oraz opłatę skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł.

Z tych względów, orzeczono jak w sentencji.